

Počet zmínek: 1

Online: 1 |

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Online 1

V této sezóně mě čeká ještě několik krásných rolí, říká tenorista Raman Hasyamu

[přejít na web](#), [zobrazit sken](#)

Online, Datum publikace: 02.12.2025 11:26, Datum importu: 02.12.2025 11:47, Zdroj: magazinlita.cz, Autor: Robert Rohál, Periodicita: Denně, Provozovatel: POPULUS, Země: CZ, AVE: 1 500 Kč, GRP: 0,06, OTS: 5 617, Měsíční návštěvnost: 3 411, RU/den: 5 617, RU/měsíc: 74 572

Znám ho především z jeviště Moravského divadla Olomouc, ale tenorista Raman Hasyamu hostuje i na jiných scénách ať je to v Praze, **Ostrava** nebo Opava.

Pěvec s exotickým jménem mě zaujal už jako Jeník v Prodané nevěstě, ale potom jsem ho musel obdivovat i v dalších operách. Umělec sám přiznává, že jeho srdeční záležitostí je romantická a veristická hudba a že mezi oblíbence patří skladatelé Puccini, Bizet, Mascagni nebo Čajkovskij. Přesto se náš rozhovor točil i okolo jeho dětství, které prožil v Minsku, pražského studia i uměleckých plánech.

Znám vás z jeviště Moravského divadla Olomouc, kde máte angažmá, ale hostujete i na jiných scénách. Kde všude zpíváte a jaký repertoár?

Ano, v současné době jsem členem souboru Moravského divadla Olomouc, kde jsem vytvořil řadu krásných rolí – Turidua v Sedláku kavalírovi, Beppeho v Komediantech, Jeníka v Prodané nevěstě, Števu v Její pastorkyni, Alfreda v La traviatě či Ismaela v Nabuccu. V **Národním divadle** v Praze zpívám menší, avšak výrazné role, například Schmidta ve Wertherovi nebo Ozbrojence v Kouzelně flétně. V této sezóně mě zde čeká také role Vůdce siamských lovců v opeře Kolotoč Václava Trojana. Hostuji rovněž v Slezském divadle Opava, kde zpívám Števu v Její pastorkyni. Spolupracuji také s **Národním divadlem moravskoslezským Ostrava**, kde jsme letos uvedli krásnou inscenaci Glassova Procesu, v níž jsem vystoupil v dvojroli Franze/Blocka. V této sezóně se zde představím také jako Eliézer v Rossiniho Mojžíšovi a faraonovi, jako Markýz v Prokofjevově Hráči a také jako Alfredo v La traviatě.

V čem vás můžou vidět a slyšet v současnosti v Olomouci? A ještě dotaz – jak jste v Olomouci dlouho?

V Olomouci mě mohou diváci momentálně vidět v několika inscenacích: v La traviatě, Její pastorkyni, Prodané nevěstě a také v Tosce. V lednu mě čeká premiéra v pro mě úplně novém žánru: v muzikálu Evita Andrewa Lloyd Webbera, kde ztvárním argentinského zpěváka Augustína Magaldiho. Velmi se těším i na chystaného Dona Giovanniho v květnu, kde se představím jako Don Ottavio. Olomouc jsem poprvé poznal už v roce 2019, kdy jsem se zúčastnil festivalu Barokní slavnosti, a hned se mi tu zalíbilo. Od té doby jsem se do Olomouce pravidelně vracel na různé koncerty a postupně jsem si tak ke městu i místnímu publiku vytvořil velmi osobní vztah.

Jaká hudba, opera či skladatel je vaší srdeční záležitostí?

To je otázka, na kterou nemám jedinou odpověď. Mám opravdu rád hudbu různých období i stylů. Kdybych ale musel svůj výběr zúžit, řekl bych, že mou srdeční záležitostí je především romantická a veristická hudba. Mezi mé oblíbené skladatele patří například Puccini, Bizet, Mascagni nebo Čajkovskij a z oper mám velmi rád Toscu, Carmen, Sedláka kavalíra či Pikovou dámu. Cítím k tomuto repertoáru přirozenou hlasovou i emoční spřízněnost a věřím, že k němu budu v budoucnu směřovat stále víc.

Přesto je vaším domovem Praha, takže dojíždíte?

Ano, dojíždím. Občas mám pocit, že jsem víc na cestách než doma. K profesi to sice patří, ale i tak je to někdy náročné. Na jednu stranu je krásný ten neustálý pohyb, nová místa a noví lidé, na druhou stranu to ale bere spoustu energie. Když mám volno, nejraději si užívám obyčejný klid doma.

Tak jako tak je vaše jméno netypicky české - a jak jsem zjistil, narodil jste se v Minsku. Máte v Bělorusku kořeny?

Ano, narodil jsem se v Minsku, avšak kořeny mám bělorusko-ázerbájdžánské. V Bělorusku jsem vyrůstal, mám na něj krásné vzpomínky a dodnes tam žijí moji rodiče. Maminka je rodačka z Běloruska, otec pochází z Ázerbájdžánu a část rodiny mám stále i tam. Už delší dobu však žiju v Česku, které se pro mě stalo domovem a místem, kde se mohu umělecky rozvíjet. Jsem rád, že mohu být součástí zdejší kulturní scény.

Kdy jste zjistil, že se chcete zabývat hudbou a zpěvem?

Hudbě jsem se věnoval už od dětství – absolvoval jsem ZUŠ v Minsku jako houslista. Naplno jsem ji ale začal řešit až ve chvíli, kdy jsem po škole přemýšlel, kam dál pokračovat ve studiu. Tehdy jsem se rozhodl zkusit sborové dirigování na Minské konzervatoři. Chtěl jsem u hudby zůstat a zdálo se mi to jako logická cesta.

K opernímu zpěvu jsem se dostal až mnohem později. Jednou jsem narazil na nahrávku Maria Del Monaco, kde zpíval neapolskou píseň. Jeho naprosto jedinečný hlas, charisma a obrovské emoce mě doslova pohltily, a tak jsem si zkusil zazpívat podle něj... a trochu ho napodobit. Začalo mě to hrozně bavit a od toho momentu jsem začal hledat cestu k opernímu zpěvu – nejdřív sám doma podle nahrávek a videí, a později také na školách.

Zpěv jste vystudoval na Pražské konzervatoři a následně pokračoval na Akademii múzických umění v Praze. Jak vzpomínáte na studentská léta? Prahu máte asi hodně rád...

Na studentská léta vzpomínám trochu dvojím pohledem. Na jednu stranu to bylo krásné období: studoval jsem v zahraničí, plnil se můj sen a já jsem byl plný nadšení a očekávání. Na druhou stranu jsem tehdy naplno poznal i složitosti života cizince. Řešení viz, nejistota, nedostatek peněz... Od začátku studia na konzervatoři až do konce studia na HAMU jsem musel pracovat na plný úvazek ve skladech, mimo jiné i v Amazonu, abych si mohl platit bydlení a základní životní potřeby.

Upřímně, zpěv tehdy někdy ustupoval do pozadí, protože bylo nutné nejdřív „přežít“. Ale naděje, že se to jednou podaří a že budu moci zpívat naplno, ve mně zůstávala pořád. A co se týče Prahy – ano, tohle město miluju. Je to můj domov. Tady jsem dospěl, tady jsem našel svou cestu, své zázemí i lidi, kteří mi pomohli.

Co vaše kontakty se zahraniční operní scénou?

Co se týče zahraniční operní scény, zatím nemám stálou spolupráci. Občas se objevily příležitosti v podobě koncertů či představení, většinou však šlo o zájezdy českých souborů. Mám ale obrovskou radost, protože od prosince mě povede jedna mnichovská umělecká agentura. Uvidíme, co všechno tato spolupráce přinese, každopádně se na ni velmi těším. Momentálně se soustředím především na práci v českých divadlech, kde získávám zkušenosti a budu si repertoár. Věřím však, že časem přijdou i zahraniční příležitosti, všechno má svůj vývoj a své tempo.

Je fakt, že se neustále jako pěvec rozvíjíte a „vylepšujete“ a že chodíte za Kateřinou Kněžíkovou?

Určitě. Hlas je živý nástroj, vyvíjí se celý život a je důležité mít vedle sebe někoho, kdo dokáže dát objektivní zpětnou vazbu a pomůže udržet techniku v rovnováze. Ano, chodím ke Katce. Je pro mě velkou oporou – nejen po technické stránce, ale i lidsky. Její rady a zkušenosti si opravdu vážím. Zároveň ale platí, že práce na sobě samotném je základ. Bez každodenního vědomého cvičení, hledání a disciplíny žádný hlas nemůže růst – a žádný pedagog vám sám o sobě techniku „nevloží do úst“. Každý si k ní musí dojít vlastní cestou.

Sledujete recenze a články v novinách? A kdo je vašim největším kritikem a obdivovatelem respektive obdivovatelkou? Je to vaše manželka?

Recenze beru jako užitečný pohled zvenčí, který může nabídnout zajímavé postřehy. Zároveň je to ale stále osobní názor, který se může lišit od názoru jiného diváka. Myslím, že nejlepší obrázek o představení nebo zpěvákovi si člověk udělá tehdy, když vše vidí a slyší naživo. Rád ale sleduji rozhovory s významnými osobnostmi a hledám v nich inspiraci v tom, co dělají jinak a jaké dovednosti jim pomohly dostat se tam, kde jsou. Pro vlastní práci se nejvíc řídím názorem své ženy, nejbližších kolegů a samozřejmě také publika.

Čeká vás v nejbližší době nějaká krásná role?

V této sezóně mě čeká ještě několik krásných rolí. Je ale jedna, na kterou se těším s opravdu velkým očekáváním i respektem. V příští sezóně se představím ve scénickém provedení Verdiho Requiem. Podrobnosti však zatím nemohu prozradit.

A co koníčky či zájmy, které nemají s hudbou nic společného?

Hudba je velkou součástí mého života a provází mě i mimo divadlo. Ve volném čase rád experimentuji se zvukem na počítači – sound-designem, úpravami zvuku, ekvalizací, masteringem a podobně. A když chci úplně změnit prostředí a vyčistit si hlavu, věnuji se řezbářství. Rád vyřezávám dřevěné figurky, je to pro mě krásný způsob, jak si odpočinout a odreagovat se.

Robert Rohál

Foto archiv Raman Hasyamu

Fotogalerie

